

Egy posztkommunista kései búcsúja

2025 május 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A FELSZÍN ALATT – Gyurcsány Ferenc mély, nehezen gyógyuló sebet ejtett a magyar demokrácián.

Elvégeztetett: de semmi sem tisztázott – ezzel zárul Móricz Zsigmond A fáklya cím? m?ve. Igen. Gyurcsány Ferenc távozott, s ezzel új korszak kezdődik a magyar politikában. A poszt-Gyurcsány-korszak – és poszt-Dobrev-

korszak, mert a válófélben lévő feleség hiába kapaszkodik, a DK-ból már nem lesz semmi – borzasztó nyomokat hagyott hazánkban. Nem lett volna szabad Gyurcsányt hagyni, hogy ennyi időn át rombolja hazánkat.

Miért hagytuk, hogy így legyen? Tudom, hogy miért, és azt is tudom, hogy távozása sokkal nyitottabbá teszi a 2026-os választások kimenetelét. Fifti-fifti – szölt Lázár János a kormány és a Tisza közötti esélyeket illetően, és igaza van.

De mivel e cikkem a Gyurcsány-éra nekrológja, ezért egy kicsit visszamegyek az időben és röviden áttekintem Gyurcsány Ferenc pályafutását a magyar politikai életben. Bevallom, túl sokáig volt velünk ahhoz, hogy maradéktalan örömet érezzek, hogy megszabadultunk attól a személytől, aki talán a legtöbbet ártott a magyar demokráciának harmincöt év alatt. Mindig is politikai szélhámosnak tartottam.

Hogyan is néz ki a Gyurcsány-korszak? Az első a rendszerváltás körüli és utáni szakasz, amit azzal jellemezhetünk, hogy

a kommunista, diktatórikus rendszerben KISZ-vezetéként ténykedő, tehát a nómenklatúrához tartozó Gyurcsány – sok-sok társához hasonlóan – átmentette magát az új rendszerbe, a demokráciába, és néhány év alatt dúsgazdag vállalkozóvá vált. Ez tartott egészen 2004-ig, amikor miniszterelnök lett Magyarországon.

Torgyán József ezzel összefüggésben azt kérdezte egykoron: vajon hogy jutott az MSZP Marxtól a Fotexig?

Hogyan? Egyszer? Magyarországon féloldalas rendszerváltás zajlott le 1989–1994 között: létrejöttek az Antall-kormány alatt a demokrácia formái, intézményes elemei, többpártrendszerrel és szabad választásokkal, hatalommegosztással stb., ám teljes egészében elmaradt a történelmi igazságtétel és a lusztráció, vagyis a kommunista elit, a nómenklatúra lecserélése. Ha lett volna nálunk is a csehekhez, a balti államokhoz, az NDK-hoz hasonló elszámoltatás és elitcsere, akkor az olyan emberek, mint Gyurcsány Ferenc, az első szabad választások után labdába sem rúghattak volna. 1990 után azonban folytatódhatott a spontán, vagyis inkább rablóprivatizáció, a nemzeti vagyon elherdálása, a posztkommunisták hatalomátmentése.

Így érthető meg Gyurcsány Ferenc KISZ-vezeték brutális karrierje is a demokráciában.

Gyurcsány 1994-ben a polgári kormányban államtitkár-helyettesként (!) működött volt KISZ-es barátjával, Szilvási Györggyel összehozta a balatonszödi kormányüdülőkivásárlását, lényegében trükkös módon, ingyen.

(Ez már a Boross-kormány alatt volt.) Ezt követte a Szalay utcai ingatlan hasonló technikával való megszerzése. De ez mind semmi: Apró Antal véreskes kommunista vezető (1994 végén halt meg, „természetesen” senki nem vonta semmiért felelősségre) lánya, Apró Piroska – szintén a Kádár-rendszer kádere – 1995-től a Magyar Hitel Bank elnöke, majd később a Magyar Export-Import Bank vezetője, de 2002–2003-ban a Budapest Airportot is irányította. Unokáját, Dobrev Klárát Gyurcsány 1994-ben elvette feleségül, s abba a Szemlőhegyi úti villába költöztek, amelyet még a nyilasok koboztak el zsidó tulajdonosoktól, de érdekes módon sem a Kádár-rendszer, sem az Antall-kormány nem adta vissza eredeti tulajdonosának, illetve annak örökösének.

Gyurcsány házassága révén, de posztkommunista kapcsolatai révén is dúsgazdag vállalkozó lett: megindította az Altus Rt.-t, s óriási „tehetségét” bizonyítja, hogy az anyósa (akkor még állami tulajdonú!) bankjának 700 millió hitelből megszerezte magának a mosonmagyaróvári Motim Kft.-t. Igazi merkantilizmus, piaci siker, igazi gazdasági zsenialitás, nemde?

Gyurcsány innentől kezdve hatalomra vágyott, a pénz már nem elégítette ki. Itt nem részletezendő machinációi eredményeképpen végül a Medgyessy-kormány sportminisztere lett, majd, miután 2004 augusztusában Medgyessy Pétert lényegében megpuccsolta az SZDSZ – a háttérben ott volt Gyurcsány is –, Kiss Péter és Gyurcsány között választva a szocialisták az utóbbi mellett tették le a voksukat, így miniszterelnök lett belőle.

A 2004 és 2009 közötti időszak a legsötétebb korszaka a legújabb kori magyar politikatörténetnek. Már első évének végén, a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazás kapcsán Gyurcsány gyalázatos kampányt folytatott a külhoni magyarok kedvezményes honosítása ellen, 23 millió román ideözönlésével riogatott,

a munkahelyek elvesztésével, a szociális ellátás megterhelésével, a nyugdíjak elvesztésével. Erőlködését „siker” koronázta: az országos népszavazás (az alacsony részvétel miatt) eredménytelen lett, óriási sebet ejtve ezzel a határon túli – főleg erdélyi – magyarok lelkén.

2006 a magyar demokrácia szétverésének éve volt. Az év első felében Gyurcsány szemerszedett módon hazudott az ország gazdasági állapotáról, s még az uniós vezetők is átverte. Tehát lényegében választási csalást követett el. Erről májusban az MSZP-frakció balatonszödi zárt ülésén beszélt a hírhedt beszédében, ami szeptember 17-én (maig ismeretlen körülmények között) nyilvánosságra került. Az országban elemi erejű felháborodás tört ki, már aznap tüntettek ellene és a lemondását követelték, s ez utána sok-sok hónapon keresztül zajlott, amibe a maga módján a Fidesz is bekapcsolódott.

Jómagam az első között voltam, aki nemcsak a lemondása, hanem az előre hozott választások mellett is kiálltam, természetesen mindhiába.

Gyurcsánytól távol állt minden erkölcsi megfontolás, a szembenézés saját tetteivel, különös tekintettel a 2006. október 23-i rendőri brutalitásra, amelynek során ártatlan embereket ütöttek-verték, megszegyenyítették, állítottak bíróság elé. Mindez nem történhetett volna meg az ő beleegyezése vagy utasítása nélkül,

s erről 2011-ben az Orbán Viktor által felállított Balsai-vizsgálóbizottság egyértelmű képet adott. (Boldogult Völgyesi Miklós bíró feljelentést is tett Gyurcsány ellen, de ez is következmények nélkül maradt a mai napig.)

Persze ha nem is mondott le, az emberek haragja nem múlt el, s világossá vált, hogy a Fidesz akár kétharmaddal is megnyerheti a 2010-es választásokat. Gyurcsány, megeléve a szégyent, és talán külső (uniós és/vagy amerikai) nyomásra 2009 tavaszán lemondott, s Bajnai Gordon vette át a helyét.

Innen kezdődik a harmadik Gyurcsány-éra: az ő újraépítkezésének ideje. 2011-ben kilépett az MSZP-ből, megalakította a Demokratikus Koalíciót, s annak elnöke lett. Ettől kezdve fokozatosan próbált visszatérni a magyar baloldali politikába, s ez sikerült is neki. Bár sokáig ódzkodtak tőle a baloldali és liberális pártok, de fokozatosan megadták magukat neki: belátták, hogy ő a legtehetségesebb közöttük, és ez igaz is volt. Csakhogy

a szerencsétlen baloldaliak, az MSZP-től a Párbeszédig, képtelenek voltak felfogni, hogy a közvélemény-kutatások alapján 2006 óta folyamatosan a legnépszerűtlenebb politikussal egyszerűen nem lehet választást nyerni, főleg, ha Gyurcsány irányítja a balliberális oldal mozgásait, embercseréit, stratégiáját és taktikáját.

De ebből nem értettek semmit, mert nem értették az itt élő emberek érzéseit, értékeit, életét, mindennapjait, gondolatait – szemben a Fidesszel, amely velük szemben mindig képes volt arra, hogy megértse, mi foglalkoztatja leginkább a magyar embereket és hol vannak a legégetőbb válságok a magyar társadalomban. Így Gyurcsány addig maradt a porondon, amíg a külföldi globalista hálózatok, a szponzorai meg nem találták Magyar Péterben az új emberüket.

Nem tudom, a nyugati globalisták „face to face” megmondták-e Gyurcsánynak, hogy távoznia kell, mert innentől Magyar a favoritjuk, vagy pusztán nyomást helyeztek rá, érzékeltették, hogy belőle ennyi elég volt. De az tény, hogy Gyurcsány nem ostoba ember: világosan felismerte, hogy neki itt és most vége van.

Megértette, s megtette, amit elvártak tőle (a válása és esetleges egyéb problémái ebből a szempontból másodlagosnak tűnnek).

És hogy mi jön most? Gyurcsány személye alapvető akadálya volt annak, hogy az ellenzéki oldal komoly kihívást jelentsen a kormány számára. Azt gondolom, ez most megváltozott, a kényelmes helyzet már nem létezik a Fidesz számára, amelynek az országgyűlési választásig hátralévő tizenegy hónapban kiemelkedő teljesítményt kell nyújtania a győzelem érdekében, új ötletekkel, új víziókkal, új üzenetekkel.

Befejezésül annyit: személy szerint szomorú vagyok, hogy nem mi „végeztünk” – természetesen csak politikai értelemben – Gyurcsány Ferencsel, aki mély, nehezen gyógyuló sebet ejtett a magyar demokrácián és tágabban a magyar társadalom közérzetén. Ez nem múló szégyen számunkra. A többi pedig néma csend...

Fricz Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló